

Журнал

“Дошкільне виховання”

приймає вітання

Журнал “Дошкільне виховання” в усі часи об’єднував довкола себе науковців, методистів, управлінців і практиків, педагогів і психологів, усіх, хто дбає про найніжніший період у житті Дитини. І сьогодні зі славною датою часопис вітають його давні добрі друзі — автори, читачі, передплатники. Редакція щиро дякує всім за щирі слова, теплі спогади, багаторічну підтримку і приємну тісну співпрацю! З часом наша дружба міцніє, і попереду ще багато нових здобутків і спільних добрих справ на благо дошкілля України.

Журнал, що витримав випробування часом

Іван БЕХ, доктор психол. наук, академік,
директор Інституту проблем виховання НАПН України

Від імені співробітників Інституту проблем виховання НАПН України сердечно вітаю весь творчий колектив видання з ювілеєм.

110-річчя — знаменна віха, яка переконливо свідчить: журнал витримав випробування часом, посів гідне місце в інформаційному просторі української держави і заслужено визнаний одним із найпрестижніших фахових видань. Ви досягли значних успіхів: “Дошкільне виховання”, “Палітра педагога” і “Джміль” міцно увійшли в життя педагогів-практиків, студентів, викладачів і науковців, а також усіх, хто опікується дошкільниками.

Журнал виховав не одне покоління майстрів-педагогів і є справжнім брендом нашої вітчизняної освіти, символом її сходження до нових духовних висот.

Виданню завжди були притаманні оперативність у висвітленні подій, глибока ерудиція й аналітичний підхід, невтомний пошук нових плідних ідей. Ви завжди були і залишаєтеся взірцем науковості, сумлінності та креативності.

“Дошкільне виховання” — надійний орієнтир у морі інформації про українське дошкілля. Він допомагає кожному з нас побачити події, що відбуваються в суспільстві та в освіті зокрема, такими, якими вони є, формує високу педагогічну культуру.

Часопис користується величезною популярністю у студентів — фахівців нової генерації, має широке коло відданих читачів серед досвідчених вихователів. Постійно вдосконалюючи свою творчу діяльність, ви крокуєте в ногу з часом, прискорюючи поступ нашої держави до кращого майбутнього.

Нехай ваша плідна просвітницька діяльність іще багато років служить розвитку дошкільної освіти в Україні! З ювілеєм, шановні колеги!

Видання, що надихає і гуртує

Наталія ГАВРИШ, доктор пед. наук, професор,
головна наукова співробітниця лабораторії дошкільної освіти і виховання,
Інститут проблем виховання НАПН України

За 110 років багато чого відбулося у світі: двадцяте століття змінилося двадцять першим, завершилася радянська епоха і розпочався розвиток незалежної української держави, п'ять разів змінювалися президенти... Але професійний журнал "Дошкільне виховання" залишився незмінним рушієм у науково-методичному просторі українського прогресивного дошкілля. І мені надзвичайно приємно, що майже чверть століття минула з того часу, коли наші долі поєдналися.

У журнал мене привела прекрасна людина і висококласний редактор *Надія Федорівна Сігаш*. На той час відбувалося апробування моєї методики розвитку мовленнєвотворчої діяльності в процесі ознайомлення дітей із художнім словом на базі освітнього комплексу "Надійка", і я приїхала до Києва для наукової консультації. Надія Федорівна, яка в той важливий для мене день чергувала в редакції, уважно вислухала, переглянула мої матеріали і дала кілька цінних професійних порад. А потім ми пили чай із саморобними смаколиками (до них Надія Федорівна мала неабиякий хист), обговорювали цікавинки із життя вихованців "Надійки", планували можливі шляхи подальшої співпраці...

Так зародилася наша дружба. Я почала вести рубрику "Літературна студія" в журналі "Джміль", потім писала матеріали для його рубрики "Школа шляхетності", далі — науково-методичні статті для "Дошкільного виховання".

Робота в журналі подарувала мені спілкування і дружбу з багатьма професіоналами, прогресивними педагогами, які завжди були попереду в розв'язанні найскладніших завдань. Тож найціннішим для мене за ці роки було перебування в колі висококласних фахівців, які глибоко знали теорію і практику, щиро вболівали за сьогодення і майбутнє вітчизняного дошкілля, і не лише вболівали, а й намагалися впливати на його розвиток, бути попереду в його розбудові. І я щаслива, що була і залишаюся членом цієї команди в реформаційних та модернізаційних процесах, які відбувалися і відбуваються в системі дошкільної освіти України.

Вітаю команду журналу з чудовою датою! Щиро зичу всім міцного здоров'я, незламності духу, талановитих авторів, божого благословення!

Чверть століття пліч-о-пліч

Раді вітати колектив журналу "Дошкільне виховання" зі 110-річним ювілеєм!

Наукові співробітники нашої лабораторії пишаються тим, що 25 років пліч-о-пліч із журналом вірою і правдою служать найменшим громадянам України. Усі ці роки ми працювали разом, хоч і виконували різні функції. Науковці досліджували актуальні проблеми виховання, навчання та розвитку дітей раннього і дошкільного віку, брали участь у програмотворенні, розробляли і теоретично обґрунтовували педагогічні інновації. Але без журналу донести наукові здобутки до дошкільних закладів було б неможливо.

Дякуємо вам, дорогі ювіляри, за те, що стільки років ви були маяком в освітньому просторі українського дошкілля, несли найактуальнішу інформацію науковцям, викладачам і студентам, управлінцям, педагогам дошкільних закладів, батькам, пропагували гуманістичні ідеї дошкільної науки, допомагали презентувати кращий досвід прогресивних педагогів, висвітлювати інновації.

Щиро зичимо команді вельми поважного, але надзвичайно сучасного журналу "Дошкільне виховання" міцного здоров'я, невичерпної енергії, натхнення, творчих успіхів на освітянській ниві.

Нехай притаманні вам професіоналізм, наполегливість, мудрість і творчість завжди будуть вірними супутниками в роботі та на життєвому шляху! А ми завжди будемо поряд і разом з вами.

Співробітники лабораторії дошкільної освіти і виховання
Інституту проблем виховання НАПН України

Порадник. Дискусійний майданчик. Засіб самовдосконалення

Катерина КРУТІЙ, доктор пед. наук,
професорка кафедри дошкільної освіти,
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського

Кожна мати мріє, щоб її дитятко виросло здоровим, розумним та щасливим. Кожен, хто розпочинає нову важливу справу, теж мріє — щоб його творіння було життєздатним і... кращим із кращих. В Україні є часопис, якому вдалося і зберегти психологічне здоров'я та життєстійкість, закладені при "народженні", й інтелектуально розвинути за довгі роки існування.

Нашому професійному журналу — 110 років! Дата, яка вражає, коли розумієш, що за нею стоїть: скільки фахівців було залучено, скільки інформації відпрацьовано, відредаговано та опубліковано.

Для мене журнал "Дошкільне виховання" є і порадником, і дискусійним майданчиком, і засобом самовдосконалення. Щоразу знаходжу в ньому для себе щось цікаве та нове. А скільки його публікацій я рекомендувала колегам, студентам, практикам! Без перебільшення можна стверджувати: на сторінках цього чудового видання кожен знайде для себе те, що потрібно йому тут і зараз.

Шановні колеги та колежанки, прийміть щирі вдячність за безцінний внесок журналу "Дошкільне виховання" у справу розбудови дошкільної освіти України! Ваше народжене 110 років тому "дитятко" вдалося на радість і на добро кожному, хто має щастя бути читачем цього часопису. Упевнена, що й у наступні 100 років журнал буде таким само фаховим та інтелектуальним! Зростання вам у радості й мирі!

Разом крізь роки

Ганна БЕЛЕНЬКА, доктор пед. наук, професор

Пам'ятаю перші зустрічі з журналом за студентських часів. Тоді робота із цим виданням була обов'язковим елементом підготовки до семінарських занять. Журнал можна було взяти в читальній залі бібліотеки (1 примірник) або в кабінеті дошкільної педагогіки (1 примірник), а студентів було багато — сотня на денному відділенні та до 400 осіб на заочному! Тож після пар ми наввипередки бігли, щоб ухопити його і проштудіювати рекомендовану статтю.

Читали один журнал удвох-утрьох, збиралося нас і більше — всі, хто лише міг поміститися біля нього. Звісно, часом виникала легка штовханина, шепіт, сміх, і бібліотекарка погрожувала вигнати нас із читальної зали. Ми на певний час угамовувалися, а потім усе повторювалося знову.

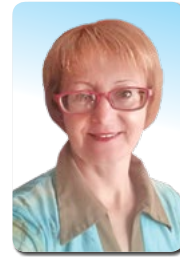
Це в бібліотеці. А в кабінеті дошкільної педагогіки (нині НПУ ім. М. П. Драгоманова, а тоді КДПУ ім. О. М. Горького) в цей час працювала із журналом інша група, і тут уже втрачали спокій лаборанти кафедри. Особливо в моменти, коли їхній робочий день закінчувався, а студентське бажання працювати із журналом ні — приходили нові й нові охочі! Інколи нам удавалося вмовити лаборанта дати журнал додому на ніч, урочисто присягаючись, що на восьму ранку він, цілий і неушкоджений, повернеться до кабінету. Часом це спрацьовувало, а часом ні. Зрештою ми зрозуміли, що легше передплатити журнал і мати вдома свій власний примірник. Уже з другого курсу так і робили.

Нині існують електронні версії видання, тож воно стало доступнішим для студентів. І залишається таким само корисним для майбутніх фахівців. А якщо взяти до уваги його цікаві додатки — "Джміль", "Палітра педагога"... Я щиро радію за майбутніх вихователів і трішечки їм заздрю.

А журнал так і живе поряд зі мною. Чи я поряд із ним. Нашим "стосункам" уже понад 40 років! Бажаю успіхів його творцям і читачам!

Феномен співзвучності

Інна КОНДРАТЕЦЬ, канд. пед. наук,
старша викладачка кафедри
дошкільної освіти, Педагогічний інститут
Київського університету імені Бориса Грінченка

Зазвичай ми називаємо друзями людей, близьких нам за духом, поряд із якими ми почуваємося вільно й розкуто, здатні проявити свої найкращі якості. Другом часом нарікаємо й книжку, позаяк разом з нею пізнаємо себе у світі.

Улюблений журнал “Дошкільне виховання” цілком логічно й природно називаю другом, бо разом із ним пройдено не один десяток років і написано чимало різного. Змінювалася я і мої професійні іпостасі, змінювався часопис, незмінними залишалися лише глибока приязнь і потреба одне в одному. А ще — непідробний взаємний інтерес і взаємоповага.

У наш шалено стрімкий час, коли кожен крутиться по своїй орбіті, відповідно до власних дедлайнів, дуже цінним особисто для мене є феномен співзвучності: коли перерване місяць, два чи п'ять тому спілкування між мною і командою журналу поновлюється на тій самій ноті — взаємної прихильності, щирості та відданості спільній справі.

Відчуваю цей зв'язок, коли читаю на сторінках улюбленого журналу публікації, співзвучні моїм переконанням, життєвим і фаховим принципам. Радію цікавинкам, знахідкам, новим проєктам, які пропонує творча редакційна група.

Вдячна за давню дружбу моїй ніжній товаришці *Ользі Мельник*. Відчуваю майже фізичну (до мурашок) насолоду від того, що можу довірити свої думки (часом виражені доволі кострубато) делікатним *Юлії Журлаковій* і *Тетяні Небесній*, які вміють подати їх у найпривабливішому вигляді. Дивуюся, захоплююся, надихаюся умінням команди часопису “Дошкільне виховання”, яку довгий час очолювала *Ніна Андрусич*, упродовж багатьох років знаходити “родзинки” й оригінальні рішення як у контенті, так і в оформленні журналу.

Від щирого серця вітаю вас, дорогі колеги, з ювілеєм і бажаю, аби ще щонайменше на сто років вам вистачило таланту “тримати ніс за вітром”, чуття єдності та професійної гармонії, креативу й зрілості.

Експерт із дитячої психології і вірний друг педагогів

Ірина ЛИТВИНЕНКО, доктор психол. наук,
доцентка кафедри психології та соціальних наук,
Миколаївський національний університет імені В. О. Сухомлинського

Вельмишановний друже, “Дошкільне виховання”!

Ти вже багато років сумлінно працюєш на теренах дошкільної освіти, допомагаючи “стати на крило” тим, хто присвятив своє життя дошкільникам. Ти завжди йдеш у ногу з часом, а іноді й випереджаєш його.

Журнал “Дошкільне виховання” — експерт із дитячої психології, який усебічно розкриває “родзинки” багатогранної “золотої доби” людського життя — першого періоду дитинства. На сторінках цього видання кожен знайде актуальні публікації з найрізноманітніших тем, як-от закономірності психологічного розвитку та пізнавальних процесів дошкільнят; особливості світу, в якому зростають діти третього тисячоліття. Тут подаються цікаві методичні матеріали для роботи з дітьми за різними напрямками, розробки тематичних занять з інклюзивної освіти, матеріали для роботи з батьками з урахуванням викликів часу, ґрунтовні наукові статті провідних фахівців дошкільної освіти, нормативні документи і багато іншої цікавої та корисної інформації.

Освітнянські новини

Журнал “Дошкільне виховання” користується величезною повагою як у досвідчених педагогів, так і в молодих та майбутніх спеціалістів (зокрема у студентів-психологів нашого університету).

Особливу вдячність хочеться висловити тим, хто допомагає народитися кожному випуску журналу. Це команда висококласних професіоналів, майстрів своєї справи. Журнал твориться з великою любов'ю, і це відчувається одразу, варто лиш узяти його в руки. Він якісний, прогресивний і завжди відповідає вимогам часу.

Хочу вклонитися до землі всій редакційній колегії “Дошкільного виховання” за багаторічну співпрацю і дружбу, що міцнішає з кожним роком. Особлива подяка Ользі Мельник за її професіоналізм і людяність.

Бажаю улюбленому журналу щасливої долі. Завжди залишайтеся на хвилі успіху! Нехай іще не огне покоління успішних особистостей скажуть вам щире “Дякую!”.

Жодного дня без улюблених журналів

Наталія ШАЛДА,

вихователька-методистка, ЗДО №1 “Дзвіночок”, м. Шостка, Сумська обл.

Надзвичайно приємно відзначати поважний ювілей улюбленого фахового видання! Радію разом із редакційною колегією, що за довгий час свого існування журнал не втратив ні своєї актуальності, ані читачів. Якби зміни не вносив час у життя країни та розвиток дошкільної освіти, з першого мого робочого дня в садочку і до сьогодні ні я, ні мої колеги жодного дня не були без “Дошкільного виховання”.

З часом редакція журналу стала випускати чудові додатки до нього: “Палітра педагога” і “Джміль”. І наш заклад незмінно передплатує повний комплект. Звісно, з роками змінювалися дизайн, поліграфія, рубрики журналу. Але він завжди був і залишається високопрофесійним фаховим виданням! Це перше джерело, звідки ми, практики, черпаємо інформацію про новини, зміни і цікаві події в українському дошкіллі.

“Дошкільне виховання” – незмінний інформатор та консультант у царині нормативно-правової бази з питань організації дошкільної освіти. Це бездонна скарбниця цікавих ідей не лише для педагогів, а й для батьків наших вихованців. Немає жодної рубрики, порадами і публікаціями якої ми не користувалися б у своїй роботі. У цьому журналі завжди знайдуться “родзинки” за будь-яким професійним запитом!

Кожен номер вражає сучасними ідеями, їх розмаїттям, актуальністю і практичною спрямованістю. Змінюється час, розвиваються технології, і улюблений журнал пропонує практикам нові можливості. Зокрема безцінні посилання на відеофільми, музичні твори, репродукції картин. Нещодавно про такі можливості ми і мріяти не могли.

Щиро дякую долі, що за довгі роки з передплатниці, користувачки і читачки улюбленого фахового видання стала його авторкою (із 2001 року).

Я безмежно вдячна редакції журналу “Дошкільне виховання” за довголітню і плідну співпрацю, за професійне визнання і увагу до творчих розробок педагогів нашого садочка, які також стали авторами улюбленого журналу.

Бажаю всім, хто причетний до випуску журналу, неймовірних ідей, захопливих проєктів, невичерпної енергії та наснаги у втіленні творчих задумів, талановитих авторів і вдячних читачів! Нехай публікації кожної рубрики втілюються в роботі з дошкільнятами заради цікавого і щасливого дитинства!

Улюбленому фаховому журналу шле вітання колектив ЗДО №1 "Золота рибка", м. Чортків, Тернопільська обл.

Творчий пошук триває

Ірина РОМАНЮК,

консультантка ЦПРПП, старша викладачка кафедри теорії й методики дошкільної та початкової освіти, ОІППО, м. Миколаїв

Далекий 1988 рік, початок мого професійного входження в реальне життя дитячого садка. Як і більшість вихователів, я нетерпляче чекала кожного номера журналу "Дошкільне виховання", адже прагнула бути в курсі освітнянських змін та нововведень, аналізувати свою роботу, спираючись на досвід колег, помічати важливі деталі тощо. Я прочитувала всі матеріали номера і завжди знаходила можливість випробувати поради або практичні приклади в роботі зі своїми малюками, але ще не усвідомлювала, яке багатство тримаю в руках.

Не можу не згадати матеріал журналу кінця 1980-х, який закарбувався в пам'яті назавжди й закріпив основу розуміння важливості системності в роботі з дітьми. Це був зразок планування роботи з предметного і сюжетного малювання Галини Підкурғанної, побудованого на глибокому знанні дитячої психології та особливостей розвитку предметно-практичних умінь дошкільнят.

Згодом, гортаючи сторінки старих номерів, я ніби заново відкривала для себе авторів, доробок яких складає золоту скарбницю дошкільної педагогіки та дитячої психології.

Спливли роки. Змінилася я, змінився й журнал. Але я щоразу беру його в руки з великим інтересом, адже на його сторінках, як і раніше, втілюються кращі творчі задуми професійної редакційної команди, публікуються актуальні для сучасних педагогів матеріали, що мають значну практичну цінність, допомагають переосмислити наявний досвід, ознайомитися з різними підходами і поглядами на гострі питання розвитку дошкільної освіти в Україні.

Бажаю журналу, зберігаючи свій стиль, продовжувати шлях творчого пошуку. Цікавих вам задумів та нових відкриттів, талановитих авторів і відданих читачів!

ОБЕРІТЬ СВІЙ ФОРМАТ ФАХОВИХ ВИДАНЬ

ЕЛЕКТРОННІ

ЧИ

ПАПЕРОВІ

- ✓ Пропустили актуальну тему номера?
- ✓ Загубили примірник із потрібними матеріалами?
- ✓ Мрієте читати улюблені фахові видання на своєму гаджеті?

- ✓ Вам до вподоби запах свіжої фарби, шелест сторінок?
- ✓ Збираєте власну бібліотечку, упорядковуючи випуски за темами?
- ✓ Використовуєте наочність в роботі з дітьми?

Купуйте та передплачуйте
ЕЛЕКТРОННІ ВЕРСІЇ на сайті
journals.ua/prof/obrazovanie

Купуйте та передплачуйте
ПАПЕРОВІ ЖУРНАЛИ
на сайті jml.com.ua/peredplata

**Усе, як ви звикли,
тільки онлайн!**

або на пошті

**Продовжуйте
добрі традиції!**